

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2009 r.

KILW/061/08/09

Pan
Roman Czepe
Burmistrz Urzędu Miejskiego w Łapach
ul. Gen. Wł. Sikorskiego 24
18-100 Łapy

Odpowiadając na pismo Pana Burmistrza z dnia 22 lipca 2009 r., l.dz. ORO.0703-10/09 dotyczące potrzeby utworzenia pogotowia weterynaryjnego, doręczone nam za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi przy piśmie z dnia 30 lipca 2009 r., l.dz. ŻWppw/mk-46-20/2009(2843), przedstawiam pogląd Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w przedmiotowej sprawie.

Uznajemy za uzasadnioną potrzebę utworzenia pogotowia weterynaryjnego, jednak zwracam uwagę iż pomysł ten jest inspirowany funkcjonującym w ochronie zdrowia i praktycznie w każdym większym ośrodku miejskim, jednostki pogotowia ratunkowego, zapewniającym w nagłej potrzebie osobie chorej doraźną pomoc medyczną, transport, itd.

Jednakże zarówno funkcjonowanie pogotowia ratunkowego jak i potencjalnie utworzony system pogotowia weterynaryjnego wiąże się oczywiście z określonymi kosztami.

Pogotowie ratunkowe działa jako system publicznych i niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r., o zakładach opieki zdrowotnej (Jedn. tekst. Dz. U. Nr 14 poz. 89 z 2007 r.) finansowanych w zasadniczej mierze w oparciu o umowy zawarte z Narodowym Funduszem Zdrowia. Zatem w kwestii finansowania pogotowia weterynaryjnego uwarunkowania w tym zakresie będą oczywiście odmienne.

Jak trafnie zauważa Pan Burmistrz w swoim piśmie, obecnie „Działalność weterynaryjną prowadzą lekarze weterynarii na zasadach działalności gospodarczej ...”, od siebie dodam, że głównie w gabinetach weterynaryjnych zatrudniających jednego lekarza weterynarii będącego zarazem właścicielem i kierownikiem gabinetu, utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 11 poz. 95 z 2004 r., ze zm.).

Potencjalnie każda utworzona jednostka pogotowia weterynaryjnego, musiała by jednak zatrudniać nie mniej niż 2-3 lekarzy weterynarii, aby np. w przypadku wyjazdu jednego z lekarzy w miejsce wezwania do chorych zwierząt pozostał w pogotowiu inny lekarz weterynarii gotowy udzielić pomocy weterynaryjnej, Wyklucza to więc większość zakładów leczniczych dla zwierząt praktycznie z możliwości pełnienia funkcji pogotowia weterynaryjnego.

Świadczenie usług weterynaryjnych jest oczywiście odpłatne według cen umownych, ale według naszego rozeznania należy oczekiwać, że potrzeby ich wykonania w pogotowiu weterynaryjnym, np. w godz. 16⁰⁰ do 8⁰⁰ dnia następnego i dni wole od pracy przez 2-3 lekarzy weterynarii nie będą pokrywały ich kosztów pracy i innych kosztów związanych z funkcjonowaniem pogotowia. Powstaje zatem pytanie, kto w potencjalnie powołanym systemie pogotowia weterynaryjnego pokryje te koszty w sytuacji, kiedy pogotowie to udzieli pomocy weterynaryjnej za łączną cenę nie pokrywającą kosztów związanych z pozostawaniem w gotowości do jej udzielania?

W opisanej sytuacji mogłoby być przyjęte, aby rolę pogotowia weterynaryjnego pełniły rotacyjnie lub na stałe większe zakłady lecznicze dla zwierząt zatrudniające co najmniej 2-3 lekarzy weterynarii lub zakłady mniejsze zatrudniające doraźnie tylko na godziny dyżuru dodatkowo lekarzy weterynarii i pełniące funkcję pogotowia weterynaryjnego na zlecenie urzędów kilku gmin lub raczej powiatów, i na podstawie konkursu ofert ogłaszanego przez te urzędy i przez nie finansowane na odpowiednich warunkach. Powinny być wydzielone środki w gminach lub powiecie na pokrycie funkcjonowania kosztów pogotowia weterynaryjnego. Można przyjąć również, że płatnikami na odpowiedni fundusz mogą być właściciele zwierząt odprowadzających od posiadanego zwierzęcia lub liczby mniejszych zwierząt przysłowiową "złotówkę". Płatnikami mogą być również ubezpieczające podmioty pod warunkiem, że ubezpieczanie zwierząt stanie się powszechne.

Powyższe stanowisko nie jest oczywiście poglądem ostatecznym Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w przedmiotowej sprawie i chętnie zapoznamy się z innymi koncepcjami w tym zakresie, **jednakże uwzględniającymi koszty związane z utworzeniem i funkcjonowaniem pogotowia weterynaryjnego.**

Opracowano przy współpracy radcy prawnego Zdzisława Czarneckiego

Dr Tadeusz Jakubowski

Prezes Krajowej Rady
Lekarsko – Weterynaryjnej

Do wiadomości:

1. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w związku z pismem z dnia 30 lipca 2009 r., l.dz. ŻWppw/mk-46-20/2009(2843)
2. Główny Lekarz Weterynarii
3. Okręgowe Izby Lekarsko-Weterynaryjne – wszystkie
4. Dziekani Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej – wszyscy
5. Zakłady Higieny Weterynaryjnej – wszystkie
6. Wojewódzcy Lekarze Weterynarii – wszyscy
7. Powiatowi Lekarze Weterynarii – wszyscy
8. Graniczni Lekarze Weterynarii – wszyscy
9. Wojskowa Inspekcja Weterynaryjna